

ใบงาน

“การจำแนกโหราการเขียน”

คำชี้แจง พิจารณาข้อความต่อไปนี้แล้วบอกว่าเป็นพรรณนาโวหาร บรรยายโวหาร อุปมา
โวหาร หรือ สาธกโวหาร

-๑. ผู้มีปัญญาและใช้ปัญญาในทางที่ชอบประกอบกิจการงานด้วยความ
อุตสาหะ ขยันหมั่นเพียร ย่อมประสบความสำเร็จในชีวิต เช่น มะกะ
โทที่เป็นพ่อค้า ต่อมาเป็นคนเลี้ยงช้าง ทำงานขยันขันแข็ง ประกอบ
กับเป็นคนฉลาด จึงได้เลื่อนตำแหน่งเป็นขุนวังและพระเจ้าฟ้ารั่วใน
ที่สุด
-๒. ห้องรับรองเห็นชัดว่ามีได้ตกแต่งแปลกออกไป นอกจากทุกโต๊ะทุกมุม
จะประดับด้วยช่อดอกกล้วยไม้ขาวจากป่า กลิ่นหอมอ่อนๆ รวยริน
บางกิ่งทอดยาวระเลื้อย เยี่ยมบานไล่ที่ละดอกงามสลวย บางกิ่งชูช่อ
ดอกขาวบานสะพรั่ง
-๓. ในช่วงปลายเดือนเราจะเกาะคอนกันเหมือนนกเหา เจียมใจเจียมปาก
เสีย ทุกขณะจิต พอพ้นวันต้นเดือนไปแล้ว เราค่อยมีความหวังกัน
บ้าง เหมือนคนที่ตกอยู่ในความมืดสนิทของกลางคืน ได้เห็นแสงเรือ
รางทางทิศตะวันออก ธนาณัติคือดวงตะวันที่จะชุบชีวิตในเดือนใหม่
ของเรา
-๔. แดดในยามเย็นกำลังอ่อนสู่สมัยใกล้วิกาล ทอแสงแผ่ซ่านไปทั่วสาธิต
เกษตร แลละลือเห็นเป็นทางสว่างไปทั่วประเทศสุดสายตา เบื้องบน
มีกลุ่มเมฆเป็นคลื่นซ้อนทับสลับกันเป็นทิวแถว ต้องแสงแดดจับเป็น
ระยิบระยับวะวับแวว งดงามยิ่งนัก
-๕. แม่สอนให้ดูว่า ไก่ไม่มีเห็บเพราะมันช่วยจิกให้กันและกัน ลูกไก่เล็กๆ
ยังช่วยจิกเห็บให้ลูกไก่ตัวใหญ่ เห็บที่มีพอยู่ตามหน้าตามหงอนซึ่ง
มันจิกเองไม่ได้ ไก่ก็ไม่มีเห็บเพราะมันปฏิบัติหน้าที่ “เพื่อน” ของกัน
และกัน แม้แต่ลิงมันก็หาหาให้แก่กันและกัน สุนัขมันก็ยังคงกัดหมัด
ให้แก่กันและกันตรงที่มันกัดเองไม่ได้ เราจึงต้องมีเพื่อน

.....๖. นาที่ต่อมารถเมล์เบรกระถุดพรวด หญิงมีครรภ์กะมาไปข้างหน้า เธอผืนตัวตามกระชากเอียงวูบ ศีรษะโขกเข้ากับศีรษะหญิงชรา นางล้มลงก้นกระแทกพื้น รถหยุดอยู่กับที่ นางโผผิ้นกาย ขึ้นมา เธอคว้าข้อมือหญิงชราให้ลุกขึ้น พอขึ้นได้ก็นางกับน้าพิมพ์่า อย่างรำคาญ

.....๗. โชคชะตาดีสุดสุดร้ายสุดสุด มักมีความน่าอัศจรรย์ที่เรื่องไม่น่าเกิดมักเกิดได้อย่างไม่น่าเชื่อ เรื่องคนดังถูกส่งโรงพยาบาลด้วยอาการทางจิตไม่น่าเกิดขึ้นได้เลย จากครอบครัวที่อบอุ่นและประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน ทำให้ร่ำรวยกลายเป็นอภิมหาเศรษฐีจนได้รับการยกย่องมากมาย

.....๘. ป่าใหญ่ที่แผ่ปกคลุมทั่วทั้งดงกับต้นไม้ ภูเขา และอึ่งคางคกของเสียงลมพายุดังเหมือนเสียงร้องครวญครางของภูตผีปีศาจที่พากันลุกขึ้นอาละวาด หลอกหลอนห้อมล้อมอยู่โดยรอบใจและกายผม

.....๙. แสงแดดสีทองยามเช้าฉายฉายล่ำปล้องไฟสีเขียวที่เบียดตัวแทรกแซงกันเป็นดงทึบ แลดูสดใสเบิกบานต้อนรับวันใหม่ นกกระชวยคอขาวสามตัวส่งเสียงร้องต๊ืด ต๊ืด อยู่ตามกิ่งไม้ มันกระโดดเกาะกิ่งนั้น บินมากิ่งนี้ โผไปโผมา จนกิ่งสั่นไหวแลใบไม้เสียดสีกันในสายลมอ่อน

.....๑๐. ความสาวเหมือนไม้ล้มลุก ผลิดอกออกผลได้หนเดียว...เสียหายที่เธอกลับคิดไปว่าความสาวก็คือผักปลาง่ายซื้อง่ายหามาแกง...หัวใจฉันแตกสลายแตกเป็นเสี่ยงๆ เหมือนเศษเนื้อข้างเขียงหมู

.....๑๑. ระยะทางจากบ้านไปยังสวนร้างนั้นประมาณครึ่งกิโลเมตร แต่ทุกคนก็วิ่งเร็วจนถึงที่หมายในพริบตาเดียว เมื่อไปถึงบริเวณสวนอันมืดครึ้มภายใต้ร่มเงาของต้นไม้ขนาดใหญ่ ผู้ใหญ่และเด็กก็ทิ้งตัวลงนั่งหอบด้วยความเหนื่อยไปตามๆ กัน

.....๑๒. สฟนั้นล้มดาโพลง ลูกดาสีเขียวเรืองๆ ผมสีน้ำตาล หน้าสีน้ำตาลตัวผอม เห็นซี่โครงเป็นซี่ๆ ห้อยเอาหัวลงมาทำนองค้างคาว แต่เป็นค้างคาวตัวใหญ่ที่สุด เมื่อจับถูกตัวก็เย็นชืดเหนียวๆ

